

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători –Guzun Ion, Catan Liliana, Diaconu Iurie și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Tăut Dorina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Cocetcov Vladimir XXXXX,
născut la XXXXX, originar din XXXXX și
domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 10.01.2019 până la 19.03.2019;

Instanța de apel de la 20.03.2020 până la 15.06.2020;

Instanța de recurs de la 09.10.2020 până la 26.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 martie 2019, Cocetcov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiind condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Cocetcov Vladimir în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 de lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond *în fapt* a constatat că, Cocetcov Vladimir la 24 noiembrie 2018, aproximativ la ora 19:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul concubinei sale Cioban Clavdia în XXXXX, în rezultatul unui conflict apărut spontan între ei, având scopul comiterii violenței în familie, acționând cu intenție, cu un cuțit de bucătărie, i-a aplicat concubinei Cioban Clavdia o lovitură în regiunea gâtului și trei lovituri în regiunea pectorală, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2690 din 15.12.2018, plagă (nr.1) înțepat-tăiată la nivelul gâtului, plăgi (nr.3) înțepat-tăiate la nivelul hemitoracelui stâng nepenetrante, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-

înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale*.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, adică - *tentativă de omor asupra unui membru de familie*.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea totală a sentinței din motivul ilegalității acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cocetcov Vladimir să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoarea pe un termen de 14 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În susținerea cerințelor sale, procurorul a indicat că, instanța urma să țină cont de faptul că inculpatul a aplicat mai multe lovituri cu cuțitul în zonele vitale ale corpului, fapt ce denotă intenția directă de săvârșirea omorului, la fel, instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Cioban Clavdia.

Totodată, a apreciat ca fiind declarative argumentele instanței precum că partea vătămată, martorii și inculpatul nu au declarat că Cioban Clavdia ar fi avut un conflict cu Cocetcov Vladimir, din motiv că ultimul dorea să-și perfecteze viza de reședință în casa de locuit a părții vătămate.

La fel, în opinia procurorului, instanța de fond a examinat superficial cauza, accentuând că cuțitul de bucătărie avea lama zimțată și capătul rupt, iar plăgile cauzate părții vătămate erau nepenetrante, or, faptul că cuțitul de bucătărie avea capătul rupt urma a fi apreciat ca o circumstanță care nu depinde de voința lui Cocetcov Vladimir și care a împiedicat penetrarea organelor interne și survenirea decesului părții vătămate.

3.1. Apel împotriva sentinței a declarat avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Cocetcov Vladimir, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, inculpatului Cocetcov Vladimir să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

În motivarea cererii de apel, avocatul a indicat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vina parțial, a comis o infracțiune pentru prima dată, nu se află la evidență medicului

narcolog sau psihiatru, se caracterizează pozitiv, se căiește sincer de cele comise, s-a aflat în stare de arest și și-a corectat comportamentul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, au fost respinse apelurile procurorului și avocatului Canțer Serghei în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cocetcov Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, acestea fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, instanța de apel a indicat că, în acțiunile inculpatului nu a fost stabilită existența intenției directe de a o omorî pe Cioban Clavdia, iar declarațiile părții vătămate și ale martorilor nu demonstrează intenția respectivă a inculpatului.

Cu referire la argumentul acuzării privind motivul comiterii infracțiunii și anume că partea vătămată nu dorea să-l înscrie pe inculpat ca având viza de reședință la domiciliul acesteia, instanța de apel a constatat că, nu au fost prezentate probe în acest sens și nu a fost stabilită legătura cauzală dintre refuzul părții vătămate și intenția inculpatului de a comite fapta de omor. În afară de aceasta, după aplicarea loviturii cu cuțitul de bucătărie, inculpatul l-a pus în sertar și s-a culcat, fără a-și continua acțiunile criminale și contrar afirmațiilor procurorului, nu a avut impedimente să-și continue acțiunile, fără să intervină factori care l-ar fi împiedicat să-și realizeze scopul indicat în actul de învinuire - omorul persoanei.

La fel, instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate Ciobanu Clavdia ca fiind drept veridice, deoarece acestea au fost date sub jurământ, fiind avertizată de răspundere penală, la fel, fiind audiată la diferite etape a urmăririi penale și în instanța de fond, aceasta a dat declarații analogice, consecvente, fiind în coroborare și cu alte probe enunțate în decizie. Aceste declarații în colaborare cu tot spectru de probe prezente la respectiva cauză cu certitudine dovedesc vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate în apel de către procuror, și anume că inculpatul ar fi comis infracțiunea de tentativă de omor, instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a omorului se caracterizează prin intenție directă, adică făptuitorul își dă seama că atentează la viața altei persoane, prevede că fapta lui conține posibilitatea reală sau inevitabilitatea survenirii morții și dorește ca moartea să se producă, admite în mod conștient sau are o atitudine indiferentă de survenirea morții.

Infracțiunea neconsumată, la caz, tentativa de infracțiune, din punct de vedere subiectiv, se caracterizează prin prezența intenției directe. Etapa actelor preparatorii

presupune întotdeauna prezența intenției directe, or, făptuitorul nu poate să se pregătească de provocarea urmărilor, a căror survenire nu o dorește, ci doar o admite.

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a stabili dacă făptuitorul acționa cu intenție determinată sau intenție nedeterminată, specificând că intenția nedeterminată presupune că făptuitorul are nu o reprezentare individual-determinată despre trăsăturile obiective ale faptei, ci o reprezentare generalizată despre aceste trăsături. Cu alte cuvinte, în cazul intenției nedeterminate, făptuitorul admite posibilitatea survenirii a mai multor (mai mult de două) urmări prejudiciabile. Atunci când făptuitorul manifestă intenție nedeterminată, cele comise trebuie calificate potrivit normei care incriminează fapta ce cuprinde urmările prejudiciabile care au fost de fapt cauzate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul a acționat cu intenție directă nedeterminată. Sunt importante condițiile și ambianța în care a fost comisă fapta prejudiciabilă: starea fiziologică a făptuitorului; cearta dintre inculpat și victimă apărută spontan; utilizarea unui obiect din imediata apropiere. Toate aceste circumstanțe, analizate în cumul, indică la lipsa unei intenții directe determinate, prin urmare, inculpatul urmează a fi atras la răspundere penală în dependență de urmarea prejudiciabilă survenite de fapt – vătămarea ușoară.

Cât privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că, s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 și 78 Cod penal, instanța de fond a reieșit din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

La caz, instanța de apel a stabilit că, nu au fost reținute circumstanțe atenuante și/sau agravante, inculpatul are vârsta înaintată – 66 de ani, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost judecat, se află în evidența medicului neurolog cu diagnoza „alcoolism cronic”, apreciind că pedeapsa aplicată de prima instanță este proporțională faptei comise, iar scopul pedepsei penale poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs, procurorul susține că, soluția instanțelor de fond în partea recalificării faptelor comise de inculpat de la art. 27, 145 alin. (2) lit e¹) Cod penal la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, este afectată de erori de drept, or, greșit s-au

apreciat și încadrat juridic faptele constatate în urma administrării materialului probator, iar instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, apreciază ca fiind eronată concluzia instanțelor de fond precum că în acțiunile inculpatului nu s-a stabilit intenția directă de omor a părții vătămate Cioban Clavdia, or, în opinia recurentului, instanța urma să țină cont de faptul că Cocetcov Vladimir a aplicat mai multe lovituri cu cuțitul în zonele vitale ale corpului, fapt ce denotă intenția directă la săvârșirea omorului.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de către procuror, acesta invocă drept temeii pct. 6), 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând temeiurile pentru declararea recursului ordinar, Colegiul penal lărgit atestă că acestea nu și-au găsit confirmare, la caz nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către recurent, Colegiul lărgit relevă că, instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul declarat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, expusă la pct. 4 al prezentei decizie, și pe larg motivată în pct. 4.1.

Subsecvent, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată că de fapt, recurentul nu dezvoltă o expunere factologică în sensul ilegalității hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a acordat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând corect la concluzia de menținere a sentinței prin care acțiunile inculpatului Cocetcov Vladimir au fost recalificate de la art. 27, 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit nu a constatat careva temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel sub aspectul vizat, însușindu-și concluziile formulate.

De altfel, instanța de recurs conchide că în speță nu și-a găsit confirmare nici temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia acuzatorul de stat susține că instanța de apel neîntemeiat a conchis asupra temeiniciei soluției primei instanțe de recalificare a acțiunilor inculpatului, invocând că, la caz, s-a demonstrat că acțiunile lui Cocetcov Vladimir întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, fiind demonstrată în totalitatea intenția directă a inculpatului.

Sub acest aspect, Colegiul penal subliniază că, în speță, s-a constatat cu certitudine că învinuirea înaintată lui Cocetcov Vladimir în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal nu și-a găsit confirmare, deoarece în acțiunile inculpatului nu a fost stabilită existența intenției directe de a o omorî pe Cioban Clavdia, or, după cauzarea vătămării integrității corporale și a sănătății concubinei sale, Cocetcov Vladimir a încetat acțiunile de violență fără intervenirea altor factori care l-ar fi împiedicat să-și realizeze scopul indicat în actul de învinuire, cel de omor al persoanei.

În concluzie, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel corect a menținut sentința prin care acțiunile inculpatului au fost recalificate în baza art. 201¹

alin. (1) lit. a) Cod penal, iar temeiuri de a casa hotărârea nu sunt prezente în respectiva cauză penală.

Mai mult, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal lărgit pe această linie de considerente ține să specifice că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza respectivă o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către procuror și potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Tăut Dorina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Cocetcov Vladimir XXXXX*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *25 mai 2021*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Boico Victor